

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 mars 2006

PROJET DE LOI

**portant des dispositions diverses en matière
de maladie professionnelles et
d'accidents de travail**

AMENDEMENTS

N° 1 DU GOUVERNEMENT

Intitulé

Compléter l'intitulé comme suit:

«et en matière de réinsertion professionnelle».

JUSTIFICATION

Le gouvernement a décidé, les 20 et 21 mars 2004, qu'une série de mesures devant favoriser la réinsertion professionnelle des victimes d'accidents du travail, des victimes de maladies professionnelles et des bénéficiaires de l'assurance maladie-invalidité devraient devenir opérationnelles.

Afin de respecter l'engagement du gouvernement et de donner en même temps la portée sociale la plus étendue possible aux mesures devant favoriser la réinsertion, il est proposé de fixer les dispositions légales nécessaires sous forme

Document précédent :

Doc 51 **1334/ (2003/2004)** :
001 : Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 maart 2006

WETSONTWERP

**houdende diverse bepalingen
inzake beroepsziekten en
arbeidsongevallen**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE REGERING

Opschrift

Het opschrift aanvullen als volgt:

«en inzake beroepsherinschakeling».

VERANTWOORDING

De Regering heeft op 20 en 21 maart 2004 beslist dat een geheel aan maatregelen die de beroepsherinschakeling van slachtoffers van een arbeidsongeval, van slachtoffers van een beroepsziekte en van ziekte- en invaliditeitsverzekering-gerechtigden, moeten bevorderen, operationeel moeten worden.

Om het engagement van de regering na te komen en tegelijkertijd een zo breed mogelijk maatschappelijke draagwijdte te geven aan de maatregelen die de herinschakeling moeten bevorderen, wordt voorgesteld om de nodige wettelijke bepa-

Voorgaand document :

Doc 51 **1334/ (2003/2004)** :
001 : Westsontwerp.

d'amendement du gouvernement au projet de loi portant des dispositions diverses en matière de maladies professionnelles et d'accidents du travail, déposé à la Chambre des Représentants le 7 septembre 2004.

N° 2 DU GOUVERNEMENT

Art. 54

Remplacer cet article comme suit:

«Art. 54. — *L'article 58quater, de la même loi, inséré par la loi du 24 décembre 2002 et modifié par l'arrêté du 25 mars 2003, est abrogé.*»

JUSTIFICATION

Suite à l'introduction des articles 88ter et 88quater dans la loi du 10 avril 1971 (Amendement n° 3 du gouvernement), la disposition existante en rapport avec le caractère confidentiel d'information essentiellement financière concernant les entreprises d'assurances doit être abrogée.

N° 3 DU GOUVERNEMENT

Art. 60bis (nouveau)

Insérer un article 60bis, libellé comme suit:

«Art. 60bis. — *Dans la même loi, il est inséré un article 88ter et un article 88quater, rédigés comme suit:*

«Art. 88ter. — *Les membres du Comité de gestion et des Comités techniques du Fonds des accidents du travail, les personnes habilitées en vertu d'une disposition légale ou réglementaire à participer à ces réunions, les agents visés à l'article 87, ainsi que les personnes qui ont exercé auparavant lesdites fonctions sont tenues au secret professionnel et ne peuvent révéler à aucune personne ou autorité les informations confidentielles concernant les entreprises d'assurances dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions.*

Nonobstant l'alinéa 1er, le Fonds des accidents du travail peut communiquer des informations confidentielles:

1° dans les cas où la communication de telles informations est prévue ou autorisée en vertu de la présente loi;

lingen bij wege van regeringsamendement op het wetsontwerp houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen, dat op 7 september 2004 bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingediend, tot stand te brengen.

Nr. 2 VAN DE REGERING

Art. 54

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 54. — *Artikel 58quater, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 24 december 2002 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 maart 2003, wordt opgeheven.*»

VERANTWOORDING

Ingevolge de invoering van de artikelen 88ter en 88quater in de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 (Amendement nr. 3 van de regering), dient de bestaande bepaling i.v.m. het vertrouwelijk karakter van voornamelijk financiële informatie over verzekeringsondernemingen te worden opgeheven.

Nr. 3 VAN DE REGERING

Art. 60bis (nieuw)

Een artikel 60bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 60bis. — *In dezelfde wet wordt een artikel 88ter en een artikel 88quater ingevoegd, luidend als volgt:*

«Art. 88ter. — *De leden van het beheerscomité en van de technische comités van het Fonds voor Arbeidsongevallen, alsook de personen die krachtens een wettelijke of reglementaire bepaling gemachtigd zijn om deel te nemen aan deze vergaderingen, de ambtenaren bedoeld in artikel 87, alsook de personen die voorheen de bedoelde functies hebben uitgeoefend, zijn gebonden door het beroepsgeheim en mogen de vertrouwelijke informatie aangaande de verzekeringsondernemingen, waarvan zij kennis hebben gekregen in hoofde van hun functies, aan geen enkele persoon of autoriteit bekendmaken.*

Onverminderd het eerste lid, mag het Fonds voor Arbeidsongevallen vertrouwelijke informatie meedelen:

1° ingeval de mededeling van dergelijke informatie wordt voorgeschreven of toegestaan krachtens deze wet;

2° lors d'un témoignage en justice en matière pénale;

3° pour dénoncer des infractions pénales aux autorités judiciaires;

4° dans le cadre de recours administratifs ou juridictionnels contre les actes ou décisions du Fonds des accidents du travail;

5° sous une forme sommaire ou agrégée, à condition que les éléments individuels relatifs aux entreprises d'assurances concernées ne puissent être identifiées.

Art. 88quater. — § 1. Par dérogation à l'article 88ter, le Fonds des accidents du travail a le droit de communiquer des informations confidentielles concernant des entreprises d'assurances:

1° à la Commission bancaire, financière et des assurances;

2° aux organismes impliqués dans la liquidation et la faillite des entreprises d'assurances ou dans d'autres procédures similaires;

3° aux organes chargés de la gestion de procédures obligatoires de liquidation d'entreprises d'assurances ou de fonds de garantie;

4° aux personnes chargées du contrôle légal des comptes d'entreprises d'assurances.

Le Fonds des accidents du travail ne peut communiquer des informations confidentielles en exécution de l'alinéa 1er que si le destinataire s'engage à n'en faire usage que pour l'exercice de ses fonctions et s'il est assujéti à un secret professionnel équivalent à celui prévu à l'article 88ter.

§ 2. Par dérogation à l'article 88ter, le Fonds des accidents du travail a le droit de communiquer des informations confidentielles:

1° aux autorités chargées de la surveillance des organes impliqués dans la liquidation et la faillite d'entreprises d'assurance et dans d'autres procédures similaires;

2° aux autorités chargées de la surveillance des personnes chargées du contrôle légal des comptes des entreprises d'assurances et des autres établissements financiers.

2° tijdens een getuigenis in rechte in strafzaken;

3° voor de aangifte van strafrechtelijke misdrijven bij de gerechtelijke autoriteiten;

4° in het kader van administratieve of gerechtelijke beroepsprocedures tegen de handelingen of beslissingen van het Fonds voor Arbeidsongevallen;

5° in beknopte of samengevoegde vorm, voor zover de individuele gegevens over de betrokken verzekeringsondernemingen niet kunnen worden geïdentificeerd.

Art. 88quater. — § 1. In afwijking van artikel 88ter heeft het Fonds voor Arbeidsongevallen het recht vertrouwelijke informatie over verzekeringsondernemingen mee te delen aan:

1° de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen;

2° de instanties die betrokken zijn bij de vereffening en het faillissement van verzekeringsondernemingen of bij andere soortgelijke procedures;

3° de instanties die belast zijn met het beheer van procedures van gedwongen vereffening van verzekeringsondernemingen of van waarborgfondsen;

4° de personen die belast zijn met het wettelijk toezicht op de rekeningen van verzekeringsondernemingen.

Het Fonds voor Arbeidsongevallen mag slechts vertrouwelijke informatie in uitvoering van het eerste lid meedelen als de ontvanger zich ertoe verbindt die enkel te gebruiken voor de uitoefening van zijn opdrachten en voor zover hij gebonden is door een gelijkwaardig beroepsgeheim als bedoeld in artikel 88ter.

§ 2. In afwijking van artikel 88ter heeft het Fonds voor Arbeidsongevallen het recht vertrouwelijke informatie mee te delen aan:

1° de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de instanties die betrokken zijn bij de vereffening en het faillissement van verzekeringsondernemingen en bij andere soortgelijke procedures;

2° de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de personen die belast zijn met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekeringsondernemingen en van andere financiële instellingen.

Le Fonds des accidents du travail ne peut communiquer des informations confidentielles en exécution de l'alinéa 1er que si les conditions suivantes sont remplies:

1° le destinataire n'en fera usage que pour l'accomplissement de la mission de surveillance ou de tâche de contrôle telles que décrites à l'alinéa 1er ;

2° les informations transmises sont soumises à un secret professionnel équivalent à celui prévu à l'article 88ter. ».

JUSTIFICATION

Afin de donner la possibilité au Fonds des accidents du travail d'échanger avec la CBFA des informations concernant le fonctionnement des entreprises d'assurances, un article 58^{quater} a été introduit dans la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, qui concernait essentiellement la confidentialité d'informations financières. Cet article correspondait à une disposition équivalente dans la loi du 9 juillet 1975 concernant le contrôle des entreprises d'assurances (art. 21). Suite à la transformation de l'Office de contrôle des assurances en CBFA par la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, cette dernière disposition a également été modifiée.

Cette modification s'imposait puisque le Fonds est également un établissement doté de la personnalité civile et pourra donc être tenu responsable pénalement s'il communique des informations confidentielles dans les cas autres que ceux prévus par la loi.

Par ailleurs, il est normal que dans le cadre d'échange d'informations entre institutions, les dispositions réglant la question du secret professionnel, de l'échange d'informations confidentielles et de la coopération avec ces autres institutions soient les mêmes. Les textes intégrés par cet article dans la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail sont donc calqués sur ceux contenus dans la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers (article 109 et suivants).

Ainsi les principes énoncés dans la Directive européenne 92/49/CEE ont été repris en droit belge. L'article 16 de cette directive énonce de manière restrictive sous quelles conditions et dans quelles situations des informations confidentielles relatives au contrôle financier des entreprises d'assurances peuvent être échangées.

Il est indiqué que les mêmes principes soient repris dans la loi sur les accidents du travail (les nouveaux articles 88ter et 88^{quater}) afin d'être certains que les informations confidentielles ne seront communiquées que dans les cas strictement prévus par la loi, comme imposé par la loi du 2 août 2002 précitée et conformément aux principes européens ci-dessus exposés et si le destinataire, tenu par le même secret professionnel, prend l'engagement de n'en faire usage que dans l'exercice des fonctions pour lesquelles il est tenu à ce secret.

Het Fonds voor Arbeidsongevallen mag slechts vertrouwelijke informatie in uitvoering van het eerste lid meedelen als de volgende voorwaarden zijn vervuld:

1° de ontvanger zal die informatie slechts gebruiken voor de uitoefening van zijn toezichhoudende taken en controlefuncties zoals beschreven in het eerste lid;

2° de meegedeelde informatie valt onder een gelijkwaardig beroepsgeheim als bedoeld in artikel 88ter. ».

VERANTWOORDING

Teneinde het Fonds voor Arbeidsongevallen in de mogelijkheid te stellen gegevens in verband met de werking van verzekeringsondernemingen uit te wisselen met de CBFA, werd in de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 een artikel 58^{quater} ingevoegd, waardoor een regeling aangaande de geheimhouding van voornamelijk financiële informatie werd ingevoerd. Dit artikel stemde overeen met een gelijkaardige bepaling in de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (art. 21). Ingevolge de omvorming van de Controledienst voor de Verzekeringen in de CBFA bij de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten werd ook laatstgenoemde bepaling gewijzigd.

Deze wijziging drong zich op aangezien het Fonds eveneens een instelling met rechtspersoonlijkheid is en dus strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gehouden als het vertrouwelijke informatie meedeelt in andere gevallen dan die voorzien bij de wet.

Overigens is het normaal dat in het kader van uitwisseling van informatie tussen instellingen, de bepalingen die het probleem van het beroepsgeheim, de uitwisseling van vertrouwelijke informatie en de samenwerking met andere instellingen regelen, dezelfde zijn. De teksten die door dit artikel in de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 worden geïntegreerd zijn overgenomen uit de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (artikel 109 en volgende).

Aldus worden de beginselen opgenomen in de Europese Richtlijn 92/49/EEG in het Belgisch recht overgenomen. Artikel 16 van deze richtlijn geeft op restrictieve wijze aan onder welke voorwaarden en in welke gevallen vertrouwelijke informatie over de financiële controle van de verzekeringsondernemingen mag worden uitgewisseld.

Het is aangewezen dat dezelfde beginselen ook in de arbeidsongevallenwet worden opgenomen (de nieuwe artikelen 88ter en 88^{quater}) om er zeker van te zijn dat de vertrouwelijke informatie enkel wordt meegedeeld in de gevallen voorzien bij de wet, zoals opgelegd door voornoemde wet van 2 augustus 2002 en, overeenkomstig de Europese principes zoals hierboven aangegeven, indien de ontvanger, gehouden door hetzelfde beroepsgeheim, zich ertoe verbindt ze enkel te gebruiken voor de uitoefening van zijn opdrachten waarvoor hij tot dat geheim gehouden is.

N° 4 DU GOUVERNEMENT

Art. 61bis (nouveau)

Insérer un article 61bis, rédigé comme suit:

«Art. 61bis. L'article 91ter, § 3, de la même loi, est remplacé comme suit:

«§ 3. Les infractions aux articles 88ter et 88quater sont punies des peines prévues à l'article 458 du Code pénal.».

JUSTIFICATION

Les sanctions imposées en cas d'infractions aux articles 88ter et 88quater sont également mises en concordance avec les dispositions reprises dans la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers (articles 79 §§ 2 et 3).

N° 5 DU GOUVERNEMENT

Art. 62bis (nouveau)

Insérer un chapitre IIbis, rédigé comme suit:

«Chapitre IIbis. Dispositions en matière de réinsertion professionnelle»

JUSTIFICATION

Bon nombre de personnes bénéficiant d'indemnités d'incapacité de travail dans le régime incapacité de travail invalidité ou dans le régime accidents du travail ou maladies professionnelles conservent une certaine capacité d'activité rémunérée qui pourrait être valorisée.

Ceci aussi bien pendant l'incapacité temporaire, qui vise, par exemple en accidents du travail, l'incapacité de travail antérieure à la consolidation et pour laquelle le taux d'incapacité est évalué par rapport à la profession exercée par la victime lors de l'accident ou de toute autre profession n'exigeant pas un effort important d'adaptation, que pendant l'incapacité permanente qui est quant à elle évaluée par rapport au marché de l'emploi, même si tout le monde s'accorde pour reconnaître qu'une réinsertion a plus de chance de réussir si elle intervient tôt, pendant l'incapacité temporaire donc.

En effet, il faut également souligner que l'isolement social, effet secondaire de la maladie, l'accident du travail ou la maladie professionnelle débouche régulièrement sur une aggra-

Nr. 4 VAN DE REGERING

Art. 61bis (nieuw)

Een artikel 61bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 61bis. Artikel 91ter, § 3, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

«§ 3. De inbreuken op de artikelen 88ter en 88quater worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.».

VERANTWOORDING

De straffen die in geval van inbreuk op de nieuwe artikelen 88ter en 88quater worden opgelegd worden eveneens in overeenstemming gebracht met de bepalingen opgenomen in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (artikelen 79 §§ 2 en 3).

Nr. 5 VAN DE REGERING

Art. 62bis (nieuw)

Een nieuw hoofdstuk IIbis invoegen, luidende:

«Hoofdstuk IIbis. Bepalingen inzake beroepsherinschakeling»

VERANTWOORDING

Een groot aantal mensen dat recht heeft op uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid, in de ZIV-regeling of in de regeling arbeidsongevallen of beroepsziekten, bewaren een zekere capaciteit inzake bezoldigd werk die gevaloriseerd zou kunnen worden.

Dit geldt zowel voor de tijdelijke ongeschiktheid dat wil zeggen, bijvoorbeeld voor arbeidsongevallen, de arbeidsongeschiktheid vóór het ogenblik dat ze wordt geconsolideerd en waar de arbeidsongeschiktheidsgraad geschat wordt ten opzichte van het beroep dat het slachtoffer uitoefende tijdens het ongeval of bij gelijk welk ander beroep dat van het slachtoffer haast geen aanpassing vereist, als voor de blijvende arbeidsongeschiktheid die wordt geëvalueerd ten opzichte van de algemene arbeidsmarkt, zelfs indien iedereen het erover eens is dat een herinschakeling meer slaagkans heeft indien ze vroeg plaatsvindt, tijdens de tijdelijke ongeschiktheid dus.

Men moet immers eveneens onderstrepen dat het sociaal isolement als gevolg van de afwezigheid op de werkvloer wegens ziekte, arbeidsongeval of beroepsziekte, doorgaans

vation supplémentaire de l'état de santé des travailleurs concernés.

L'attention et les moyens mis en œuvre en matière de réintégration socio-professionnelle restent aujourd'hui insuffisants. Il y a donc lieu de concevoir un plan d'ensemble de manière à rencontrer l'ensemble des lacunes ou obstacles existants. Le présent projet contient donc les adaptations légales indispensables pour réaliser cet objectif.

L'accent sera mis notamment sur la garantie des droits des travailleurs qui font l'effort de reprendre le travail (conservation d'avantages sociaux acquis, assouplissement des règles de cumul,...) et sur le rôle accru des médecins intervenant dans un programme de réinsertion socio-professionnelle (évaluation des capacités restantes, collaboration accentuée entre les divers médecins ,...).

Il s'agit donc dans ce plan d'aller au-delà de la simple réinsertion au travail mais d'envisager tous les aspects socialement importants qui accompagneront les victimes dans leur cheminement vers une réinsertion réussie.

Par ailleurs, ce plan d'action commun aux trois secteurs – maladie-invalidité, accident du travail et maladie professionnelle - ne pouvant se départir des particularités propres à chacun, des dispositions particulières adaptent ou offrent la possibilité d'adapter les dispositions légales spécifiques des secteurs concernés.

N° 6 DU GOUVERNEMENT

Art. 62bis (nouveau)

Dans le chapitre IIbis précité, insérer une section 1, contenant l'article 62bis, rédigé comme suit:

«Section 1: dispositions générales

Art. 62bis. — *Peuvent être admises dans un programme de réinsertion professionnelle les personnes visées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et qui sont en incapacité de travail en application:*

1° de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail;

2° des lois coordonnées le 3 juin 1970 relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles;

3° de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994.

op een bijkomende verergering van de gezondheidstoestand van de betrokken werknemers uitloopt.

De middelen die op het gebied van sociaal-professionele reïntegratie worden aangewend blijven heden onvoldoende. Er is dus alle reden om een algemeen plan te ontwerpen waarmee men het hoofd kan bieden aan het geheel van de bestaande lacunes of obstakels. Onderhavig ontwerp bevat dus de onontbeerlijke wettelijke aanpassingen om dit doel te kunnen bereiken.

De nadruk zal namelijk gelegd worden op gewaarborgde rechten voor werknemers die zich inspannen om het werk te hervatten (behoud van verworven sociale voordelen, versoepeling van de cumulatierregels, ...) en op de grotere rol van de geneesheren die meewerken aan een programma voor sociaal-professionele reïntegratie (evaluatie van het resterend vermogen, grotere samenwerking tussen de verschillende geneesheren, ...).

In dit project gaat het er dus over verder te gaan dan de loutere herinschakeling op de arbeidsmarkt, en ook alle sociaal belangrijke elementen die de slachtoffers begeleiden op hun weg naar een geslaagde herinschakeling te beogen

Aangezien dit gezamenlijk plan voor de drie sectoren – ziekte en invaliditeit, arbeidsongeval en beroepsziekte – niet kan voorbijgaan aan de eigen kenmerken van iedere sector, passen bijzondere bepalingen overigens de specifieke wettelijke bepalingen van de betrokken sectoren aan of bieden de mogelijkheid om ze aan te passen.

Nr. 6 VAN DE REGERING

Art. 62bis (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk IIbis, een afdeling 1, houdende artikel 62bis, invoegen, luidend als volgt:

«Afdeling 1: algemene bepalingen

Art. 62bis. — *Kunnen worden toegelaten tot een beroepsherinschakelingsprogramma, de personen die door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, worden aangewezen en die arbeidsongeschikt zijn met toepassing van :*

1° de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;

2° de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970;

3° de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, l'ensemble des mesures qui peuvent s'inscrire dans un «programme de réinsertion professionnelle», ainsi que les conditions et les modalités selon lesquelles un tel programme se déroule.

Les mesures mises sur pied par les autorités communautaires et régionales respectivement compétentes en matière de formation professionnelle, politique des handicapés ou placement des travailleurs peuvent être reconnues par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, comme des mesures pouvant s'inscrire dans un «programme de réinsertion professionnelle».

Le Roi peut, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, déterminer quelles prestations sociales sont maintenues dans le cadre d'un programme de réinsertion professionnelle, dans quelle mesure et pour une période qu'il détermine.

Le Roi peut, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, fixer des règles spécifiques en matière de cumul des prestations sociales pendant une période de reprise du travail.

En cas d'échec du programme de réinsertion professionnelle, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, fixer des règles spécifiques en ce qui concerne l'ouverture et le maintien des droits sociaux.».

JUSTIFICATION

L'article 62bis permet au Roi de définir quelles sont les mesures qui, éventuellement peuvent faire partie d'un «programme de réinsertion professionnelle», leur champ d'application (notamment personnel et dans le temps) et la procédure à suivre.

Lorsqu'on utilise le terme général de «réinsertion professionnelle», on vise un ensemble de mesures d'accompagnement des victimes et qui doivent l'aider à se réinsérer dans la vie active.

Il peut s'agir de recyclages, qui s'inscrivent dans le prolongement de la formation déjà acquise ou de réadaptations, donc de formations dirigées vers l'apprentissage d'un nouveau métier par exemple. Le but est d'arriver à une reprise effective du travail aussi rapide que possible mais tenant compte aussi des possibilités, aussi bien physiques que psychologiques de la victime, afin que la réinsertion soit réussie.

Les délégations accordées au Roi permettront d'affiner cette définition, par la reconnaissance de ces diverses mesures.

L'autorité fédérale n'étant compétente que pour prendre des mesures qui s'inscrivent dans la matière de la sécurité so-

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het geheel van maatregelen die deel kunnen uitmaken van een «beroepsherinschakelingsprogramma», evenals de voorwaarden waaronder en de wijze waarop een dergelijk programma verloopt.

De door de bevoegde gemeenschaps- of gewest-overheden tot stand gebrachte maatregelen inzake beroepsopleiding, beleid inzake minder-validen of arbeidsbemiddeling kunnen door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, erkend worden als maatregelen die deel kunnen uitmaken van een «beroepsherinschakelingsprogramma».

De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepalen welke sociale uitkeringen behouden blijven in het kader van een beroepsherinschakelingsprogramma, in welke mate en voor een periode die Hij bepaalt.

De Koning kan bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad specifieke regels vastleggen inzake de cumulatie van de sociale uitkeringen gedurende een hertewerkstellingsperiode.

Wanneer het beroepsherinschakelings-programma zou mislukken, kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit specifieke regels vastleggen betreffende de opening en het behoud van de sociale rechten.».

VERANTWOORDING

Artikel 62bis biedt de Koning de mogelijkheid om te bepalen welke maatregelen eventueel deel kunnen uitmaken van een «beroepsherinschakelingsprogramma, het toepassingsgebied ervan (met name het personeel toepassingsgebied en het toepassingsgebied in de tijd) en de te volgen procedure.

Wanneer me de algemene term «beroepsherinschakeling» gebruikt, bedoelt men een geheel van begeleidingsmaatregelen voor de slachtoffers, die hen moeten helpen zich terug in te schakelen in het actieve leven.

Het kan gaan om bijscholingen, in het verlengstuk van de reeds genoten opleiding of om herscholingen, dus de opleidingen gericht op het aanleren van een nieuw beroep bijvoorbeeld. Het doel is te komen tot een effectieve heropname van het werk, zo snel mogelijk, maar rekening houdende met zowel de fysische als psychologische mogelijkheden van het slachtoffer, opdat de herinschakeling geslaagd zou zijn.

De delegaties aan de Koning laten toe de definitie te verfijnen, door de erkenning van die verschillende maatregelen.

Aangezien de federale overheid slechts bevoegd is om de maatregelen te nemen met betrekking tot de materie van de

ciale, les mesures en matière de formation ou reconversion professionnelle ou en matière de placement, mise sur pied par respectivement les communautés et les régions compétentes, pourront bien sûr être utilisées dans le cadre d'un «programme de réinsertion professionnelle».

Par ailleurs, il contient des dispositions qui permettent de lever les obstacles financiers afin d'encourager la réinsertion professionnelle dans le chef des personnes en incapacité de travail.

La reprise d'un travail ne doit pas causer la perte de certains avantages sociaux nés avant le début du trajet de remise au travail (intervention majorée en soins de santé ou allocations familiales majorées par exemple), ni mettre le travailleur dans une situation financière moins favorable qu'avant la réinsertion. Les règles de cumul entre indemnités et revenus peuvent éventuellement être assouplies.

Par ailleurs, en cas d'échec du processus de réinsertion professionnelle, les droits du travailleur doivent être au moins égaux à ceux auxquels il aurait droit s'il n'y avait pas eu reprise du travail.

Ces compétences données au Roi ne portent pas préjudice aux compétences respectives des comités de gestion du Fonds des accidents du travail, du Fonds des maladies professionnelles et de l'Institut national d'assurance maladie invalidité.

N° 7 DU GOUVERNEMENT

Art. 62ter (nouveau)

Dans le chapitre IIbis précité, insérer une section 2 contenant l'article 62ter, rédigée comme suit:

«Section 2: modifications de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail

Art. 62ter. — Il est inséré dans la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail un article 22bis, rédigé comme suit:

«Art. 22bis. — Sans préjudice de toute autre initiative visant à la remise au travail, la victime ou la personne qu'elle habilite à cet effet a toujours le droit de solliciter pendant la période d'incapacité temporaire de travail un examen devant le médecin-conseil de l'entreprise d'assurances afin de faire fixer ses possibilités de remise au travail et ses capacités restantes.

Lorsque l'incapacité temporaire de travail se prolonge pendant 90 jours civils consécutifs ou non, le médecin-conseil de l'entreprise d'assurances se prononce de

sociale zekerheid, zouden de maatregelen inzake beroepsopleiding of –omscholing of inzake arbeidsbemiddeling, door de respectievelijk bevoegde gemeenschappen of gewesten tot stand gebracht, gebruikt kunnen worden in het kader van een «beroepsherinschakelingsprogramma».

Bovendien omvat het bepalingen die toelaten de financiële obstakels weg te nemen om de beroepsherinschakeling aan te moedigen in hoofde van de arbeidsongeschikte personen.

De werkhervatting mag niet leiden tot het verlies van bepaalde sociale voordelen, ontstaan voor het begin van het hertewerkstellingstraject (verhoogde tegemoetkoming voor geneeskundige verzorging of verhoogde kinderbijslag bijvoorbeeld), noch mag ze ertoe leiden dat de werknemer in een minder gunstige financiële situatie terechtkomt dan voor de herinschakeling. De regels voor de cumulatie van uitkeringen en inkomens kunnen eventueel worden versoepeld.

Bovendien moeten, wanneer het beroepsherinschakelingsproces zou mislukken, de rechten van de werknemer minstens gelijk zijn aan die waarop hij recht zou hebben gehad wanneer er geen werkhervatting zou zijn geweest.

Deze aan de Koning toegekende bevoegdheden doen geen afbreuk aan de respectievelijke bevoegdheden van de beheerscomités van het Fonds voor arbeidsongevallen, van het Fonds voor de beroepsziekten en van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Nr. 7 VAN DE REGERING

Art. 62ter (nieuw)

In voornoemde hoofdstuk IIbis, een afdeling 2, houdende artikel 62ter, invoegen, luidend als volgt:

«Afdeling 2: wijziging van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

Art. 62ter. — In de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 wordt een artikel 22bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 22bis. Onverminderd enig ander initiatief tot wedertewerkstelling heeft de getroffene, of de persoon die hij daartoe machtigt, gedurende de tijdelijke arbeidsongeschiktheid steeds het recht om een onderzoek bij de raadsgeneesheer van de verzekeringsonderneming aan te vragen teneinde zijn mogelijkheden tot wedertewerkstelling te bepalen en zijn resterende capaciteiten.

Wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid langer dan 90 al dan niet opeenvolgende kalenderdagen duurt, doet de raadsgeneesheer van de verzekerings-

manière motivée, dans chaque rapport d'examen qui ne conclut pas à la déclaration de guérison sans incapacité permanente de travail ou ne constate pas que l'incapacité présente un caractère permanent, sur l'incapacité temporaire partielle de travail ainsi que sur les capacités restantes et les possibilités de la victime de reprendre le travail, le cas échéant après des mesures de rétablissement de la capacité de travail.

Le Roi fixe les conditions et les modalités, ainsi que les mentions obligatoires de notification du rapport d'examen du médecin-conseil.»».

N° 8 DU GOUVERNEMENT

Art. 62quater (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62quater, rédigé comme suit:

«Art. 62quater. — Dans la même loi est inséré un article 22ter, rédigé comme suit:

«Art. 22ter. — Dans le cas où l'incapacité temporaire de travail est ou devient partielle, l'entreprise d'assurances peut demander à l'employeur d'examiner la possibilité d'une remise au travail, soit dans la profession que la victime exerçait avant l'accident, soit dans une profession appropriée qui peut lui être confiée à titre provisoire.

La remise au travail ne peut avoir lieu qu'après avis favorable du conseiller en prévention-médecin du travail dans les cas où cet avis est prescrit par la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail et dans les cas où la victime s'estime inapte à reprendre le travail.

Les dispositions de cet article et de l'article 22bis sont d'application par analogie au Fonds des accidents du travail à l'égard des victimes visées à l'article 25bis.»».

onderneming in elk onderzoeksverslag dat niet besluit tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid of tot de vaststelling dat de ongeschiktheid een blijvend karakter vertoont, op gemotiveerde wijze uitspraak over de gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid alsook over de resterende capaciteiten en de mogelijkheden van de getroffene om, desgevallend na maatregelen voor herstel van de arbeidsgeschiktheid, het werk te hervatten.

De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten, evenals de verplichte vermeldingen van de kennisgeving van het onderzoeksverslag van de raads-geneesheer.»».

Nr. 8 VAN DE REGERING

Art. 62quater (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62quater invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62quater. — In dezelfde wet wordt een artikel 22ter ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 22ter. — Ingeval de tijdelijke arbeidsongeschiktheid gedeeltelijk is of wordt, kan de verzekeringsonderneming aan de werkgever vragen de mogelijkheid van een wedertewerkstelling te onderzoeken, hetzij in het beroep dat de getroffene voor het ongeval uitoefende, hetzij in een passend beroep dat voorlopig aan de getroffene kan worden opgedragen.

De wedertewerkstelling kan slechts gebeuren na een gunstig advies van de preventie-adviseur arbeidsgeneesheer in de gevallen waarin dit advies is voorgeschreven op grond van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en in de gevallen waarin de getroffene zichzelf niet geschikt acht om het werk te hervatten.

De bepalingen van dit artikel en van artikel 22bis zijn van overeenkomstige toepassing op het Fonds voor Arbeidsongevallen ten aanzien van de getroffenen, bepaald in artikel 25bis.»».

N° 9 DU GOUVERNEMENT

Art. 62quinquies (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62quinquies, rédigé comme suit:

Art. 62quinquies. — *L'article 23 de la même loi, modifié par la loi du 29 décembre 1990 et par la loi du 10 août 2001, est remplacé comme suit:*

«Art. 23. — *Si l'incapacité temporaire de travail est ou devient partielle, la victime a droit aux indemnités d'incapacité temporaire totale de travail aussi longtemps qu'elle n'est pas remise au travail et que le délai d'une offre de remise au travail n'est pas expiré. Le Roi fixe les conditions et les modalités selon lesquelles une offre de remise au travail est faite.*

Les indemnités pour incapacité temporaire sont également dues pendant toutes les périodes nécessaires pour l'acquisition, la mise en service, la réparation et l'entretien des appareils de prothèse et d'orthopédie et pendant toutes les périodes nécessaires pour les mesures en vue de rétablir la capacité de travail pour lesquelles l'entreprise d'assurances a marqué son accord.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, l'indemnité à laquelle a droit la victime qui a repris le travail, sans que cette indemnité puisse être inférieure à la différence entre le salaire gagné du fait de la remise au travail et les indemnités d'incapacité temporaire totale de travail.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, l'indemnité à laquelle a droit la victime dans les cas où la remise au travail est suspendue ou arrêtée indépendamment de la volonté de la victime et tient compte pour cela de l'obligation de maintien de paiement et de l'éventuelle intervention dans la perte de salaire sur base d'autres régimes de sécurité sociale.

La victime qui refuse ou interrompt prématurément sans motif valable la remise au travail ou la réadaptation professionnelle et le recyclage qui lui sont offerts a droit à une indemnité correspondant à son taux d'incapacité calculée en fonction de ses possibilités de travail dans sa profession initiale ou dans la profession qui lui est nouvellement proposée.»

Nr. 9 VAN DE REGERING

Art. 62quinquies (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62quinquies invoegen, luidend als volgt:

Art. 62quinquies. — *Artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 29 december 1990 en de wet van 10 augustus 2001, wordt vervangen als volgt:*

«Art. 23. — *Wanneer de tijdelijke arbeidsongeschiktheid gedeeltelijk is of wordt, heeft de getroffene recht op de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid, zolang hij niet is wedertewerkgesteld en de termijn van een aanbod tot wedertewerkstelling niet is verstreken. De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten, waaronder een aanbod van wedertewerkstelling wordt gedaan.*

De vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid zijn eveneens verschuldigd gedurende alle periodes nodig voor de aanschaf, de ingebruikneming, het herstel en het onderhoud van de prothesen en orthopedische toestellen en nodig voor maatregelen voor het herstel van de arbeidsgeschiktheid, waaraan de verzekeringsonderneming haar akkoord heeft verleend.

De Koning bepaalt, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vergoeding waarop de getroffene die het werk hervat, recht heeft, zonder dat die vergoeding minder mag bedragen dan het verschil tussen het loon verdiend ingevolge de wedertewerkstelling en de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

De Koning bepaalt, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vergoeding waarop de getroffene recht heeft in de gevallen waarin de wedertewerkstelling buiten de wil om van de getroffene wordt geschorst of stopgezet en houdt daarbij rekening met de loondoorbetalingsplicht en de gebeurlijke tussenkomst in het loonverlies op basis van andere socialezekerheidsregelingen.

De getroffene die zonder geldige reden de hem aangeboden wedertewerkstelling of professionele revalidatie en herscholing weigert of voortijdig verlaat heeft recht op een vergoeding die overeenstemt met zijn graad van ongeschiktheid, berekend naar zijn arbeidsmogelijkheden in zijn oorspronkelijk of nieuw aangeboden beroep.»

N° 10 DU GOUVERNEMENT

Art. 62sexies (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62sexies, rédigé comme suit:

«Art. 62sexies. — Dans l'article 25, alinéa 2, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots «et professionnelle» sont supprimés;

2° dans le texte français de l'article 25, alinéa 2, le mot «temporairement» est inséré entre les mots «empêche» et «totalement».

N° 11 DU GOUVERNEMENT

Art. 62septies (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62septies, rédigé comme suit:

Art. 62septies. — L'intitulé de la Section 3 du Chapitre II de la même loi est remplacé par un nouvel intitulé rédigé comme suit: «Section 3. Frais pour soins médicaux, réadaptation professionnelle, recyclage et déplacement».».

N° 12 DU GOUVERNEMENT

Art. 62octies (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62octies, rédigé comme suit:

Art. 62octies. — Il est inséré dans la même loi un article 32bis, rédigé comme suit:

«Art. 32bis. — L'entreprise d'assurances prend en charge les frais de réadaptation professionnelle et de recyclage dont elle et la victime reconnaissent la nécessité du fait de l'accident du travail. Elle prend en charge les frais si la reconnaissance se fait à une date précédant la date de déclaration de guérison sans incapacité permanente de travail telle que visée à l'article 24, alinéa 1er, ou à la date à laquelle l'incapacité présente le caractère de la permanence visé à l'article 24, alinéa 2.

Nr. 10 VAN DE REGERING

Art. 62sexies (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62sexies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62sexies. — In artikel 25, tweede lid, van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden «en professionele» worden geschrapt;

2° in de Franse tekst van artikel 25, tweede lid, wordt tussen de woorden «empêche» en «totalement» het woord «temporairement» ingevoegd.».

Nr. 11 VAN DE REGERING

Art. 62septies (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62septies invoegen, luidend als volgt:

Art. 62septies. — Het opschrift van Afdeling 3 van Hoofdstuk II van dezelfde wet wordt vervangen door een nieuw opschrift, luidend als volgt: «Afdeling 3. Kosten van geneeskundige verzorging, professionele revalidatie, herscholing en verplaatsing».».

Nr. 12 VAN DE REGERING

Art. 62octies (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62octies invoegen, luidend als volgt:

Art. 62octies. — In dezelfde wet wordt een artikel 32bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 32bis. — De verzekeringsonderneming neemt de kosten van professionele revalidatie en herscholing ten laste, waarvan zij en de getroffene de noodzakelijkheid als gevolg van het arbeidsongeval erkennen. Zij neemt de kosten ten laste zo de erkenning gebeurt op een datum voorafgaand aan de datum van genezenverklaring zonder blijvende arbeidsongeschiktheid als bedoeld in artikel 24, eerste lid, of de datum waarop de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont als bedoeld in artikel 24, tweede lid.

Le Roi fixe les frais de réadaptation professionnelle et de recyclage qui entrent en ligne de compte pour la prise en charge, les conditions auxquelles l'entreprise d'assurances et la victime donnent leur accord, ainsi que les tarifs sur la base desquels les frais sont pris en charge.».

N° 13 DU GOUVERNEMENT

Art. 62novies (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62novies, rédigé comme suit:

«Art. 62novies. — Dans l'article 73 de la même loi, modifié par la loi du 10 août 2001, les mots «les frais médicaux, pharmaceutiques, chirurgicaux et d'hospitalisation» sont remplacés par les mots «les frais pour soins médicaux, réadaptation professionnelle, recyclage et déplacement».

N° 14 DU GOUVERNEMENT

Art. 62decies (nouveau)

Dans la section 2 précitée, insérer un article 62decies, rédigé comme suit:

«Art. 62decies. Dans l'article 77bis, alinéa 3, de la même loi, inséré par la loi du 1er août 1985, les mots «Les frais médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques et hospitaliers, ainsi que les frais de déplacement» sont remplacés par les mots «Les frais pour soins médicaux, réadaptation professionnelle, recyclage et déplacement».

JUSTIFICATION

L'article 62ter vise l'examen plus systématique des capacités de travail restantes des victimes dans le cas d'incapacités de travail temporaires de longue durée.

La victime en incapacité de travail temporaire peut en effet de sa propre initiative reprendre le travail, mais doit en plus avoir le droit de demander un examen de ses possibilités de réintégration au médecin conseil de l'entreprise d'assurances.

La victime peut aussi à cet effet octroyer un mandat à une tierce personne, telle que par exemple son médecin traitant.

De Koning bepaalt de kosten van professionele revalidatie en herscholing die voor tenlasteneming in aanmerking komen, de voorwaarden waaronder de verzekeringsonderneming en de getroffenene hun akkoord verlenen, en de tarieven op basis waarvan de kosten worden ten laste genomen.».

Nr. 13 VAN DE REGERING

Art. 62novies (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62novies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62novies. — In artikel 73 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 10 augustus 2001, worden de woorden «de medische, farmaceutische, heekundige en verplegingskosten» vervangen door de woorden «de kosten van geneeskundige verzorging, professionele revalidatie, herscholing en verplaatsing».

Nr. 14 VAN DE REGERING

Art. 62decies (nieuw)

In voornoemde afdeling 2, een artikel 62decies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62decies. — In artikel 77bis, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 1 augustus 1985, worden de woorden «De geneeskundige, heekundige, farmaceutische en verplegingskosten, alsmede de verplaatsingskosten» vervangen door de woorden «De kosten van geneeskundige verzorging, professionele revalidatie, herscholing en verplaatsing».

VERANTWOORDING

Artikel 62ter beoogt een meer systematisch onderzoek van de nog resterende arbeidsmogelijkheden van getroffenene in lang durende tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

De getroffenene in tijdelijke arbeidsongeschiktheid kan uiteraard op eigen initiatief het werk hervatten, maar moet daarenboven het recht hebben om een onderzoek van zijn reïntegratiemogelijkheden bij de raadsgeneesheer van de verzekeringsonderneming aan te vragen.

De getroffenene kan daartoe ook een mandaat verlenen aan een derde persoon, bijvoorbeeld zijn behandelend geneesheer.

Si lors d'un examen d'une victime qui est indemnisée en incapacité temporaire en raison de l'accident du travail depuis plus de 90 jours, le médecin conseil de l'entreprise d'assurances arrive à la conclusion que la victime ne peut pas encore être déclarée guérie sans incapacité permanente et que l'évolution de son état de santé ne permet pas encore de fixer une incapacité de travail permanente, il est obligé d'examiner si la victime peut au moins partiellement reprendre le travail dans la fonction qu'elle exerçait auprès de son employeur d'origine au moment de l'accident du travail. Sur base de cet examen, il peut de manière motivée conclure à l'existence d'une éventuelle incapacité de travail temporaire partielle de la victime et en fixer le degré.

Il peut également arriver que la relation de travail avec l'employeur d'origine soit rompue (contrat à durée déterminée, dont le délai est expiré, contrat rompu pour force majeure ...) ou encore qu'à première vue des obligations qui pèsent sur l'employeur, il semble n'exister que peu de possibilités de réintégration auprès de l'employeur d'origine.

Dans de tels cas, le devoir du médecin conseil de l'entreprise d'assurances est de ne pas abandonner la victime à son sort mais au contraire d'examiner les capacités restantes et les possibilités de reprise du travail, le cas échéant après avoir pris des mesures de rétablissement de la capacité de travail.

Les mesures de rétablissement de la capacité de travail doivent dans ce contexte être remplies de la manière la plus large possible. Ainsi, par exemple pourra-t-il s'agir de jobcoaching ou de programmes de «soins poursuivis».

Il est important que la victime et les autres personnes qui sont associées au trajet de réinsertion professionnelle, soient informées de la manière la plus complète des constatations du médecin conseil et de la répercussion concrète sur les indemnités, et ceci dans le respect de la protection de la vie privée.

Le Roi fixe les conditions de cette information préalable et les exigences formelles auxquelles elle doit satisfaire, de sorte qu'elle puisse entre autres compter comme offre de remise au travail dans les cas où le médecin conseil arrive, de manière motivée, à la conclusion que la victime peut reprendre le travail partiellement.

Art. 62^{quater}. — Si la victime peut reprendre partiellement le travail, l'entreprise d'assurances peut contacter l'employeur pour déterminer concrètement les possibilités de remise au travail.

La procédure de remise au travail se déroule dans le respect des dispositions de la législation relative au bien-être des travailleurs, qui définit les cas où un examen par le conseiller en prévention-médecin du travail est interdit, possible ou bien obligatoire. En outre un tel examen est également imposé dans les cas où la victime en incapacité temporaire partielle de travail ne s'estime pas apte à reprendre le travail.

Indien bij een onderzoek van een getroffene die reeds meer dan 90 dagen vergoed werd voor een tijdelijke arbeidsongeschiktheid als gevolg van het arbeidsongeval de raads-geneesheer van de verzekeringsonderneming tot de bevinding komt dat getroffene nog steeds niet kan genezen verklaard worden zonder blijvende ongeschiktheid, en dat de evolutie van diens gezondheidstoestand evenmin de vaststelling van een blijvende arbeidsongeschiktheid toelaat, is hij er toe verplicht te onderzoeken of getroffene minstens voor een deel het werk kan hervatten in de functie die hij uitoefende bij zijn oorspronkelijke werkgever voor het arbeidsongeval. Op basis van dit onderzoek kan hij op gemotiveerde wijze een uitspraak doen over een gebeurlijke gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid van getroffene en hiervan de graad bepalen.

Het kan evenwel ook voorkomen dat de arbeidsverhouding met de oorspronkelijke werkgever reeds is beëindigd (contract van bepaalde duur, waarvan de termijn is verstreken; contract verbroken wegens overmacht enz..) of nog dat op het eerste gezicht, ten gevolge van de verplichtingen die op de werkgever rusten, weinig mogelijkheden voor reïntegratie bij de oorspronkelijke werkgever lijken te bestaan.

In zodanige gevallen is het de plicht van de raads-geneesheer van de verzekeringsonderneming om de getroffene niet aan zijn lot over te laten, maar integendeel zijn resterende capaciteiten en diens wedertewerkstellingsmogelijkheden, desgevallend na maatregelen voor herstel van de arbeidsongeschiktheid te onderzoeken.

Maatregelen voor herstel van de arbeidsgeschiktheid moeten in deze context zo rijk mogelijk worden ingevuld. Zo kan het bijvoorbeeld ook gaan om jobcoaching of programma's van nazorg.

Het is van belang dat de getroffene en andere personen die bij het traject van beroepsherinschakeling zijn betrokken, op de meest volledige manier in kennis worden gesteld van de bevindingen van de raads-geneesheer en van de concrete weerslag op de vergoedingen en dit met respect van de bescherming van de privacy.

De Koning bepaalt de voorwaarden van deze voorafgaandelijke kennisgeving en de formele vereisten waaraan deze moet voldoen, zodat zij onder meer kan gelden als een aanbod tot wedertewerkstelling in de gevallen waar de raads-geneesheer uit dit onderzoek op gemotiveerde wijze tot het besluit komt dat getroffene het werk gedeeltelijk kan hervatten.

Art. 62^{quater}. — Indien de getroffene gedeeltelijk het werk kan hervatten kan de verzekeringsonderneming met de werkgever contact nemen om de wedertewerkstellingsmogelijkheden concreet te bepalen.

De wedertewerkstellingsprocedure verloopt met inachtneming van de bepalingen van de welzijnswetgeving voor de werknemers, die de gevallen omschrijft waarin een onderzoek door de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer verboden, mogelijk, dan wel verplicht is. Bovendien wordt zodanig onderzoek eveneens verplichtend opgelegd in de gevallen waarin de getroffene die tijdelijk gedeeltelijk arbeidsongeschikt is zich niet geschikt acht om het werk te hervatten.

Les dispositions de cet article et de l'article précédent sont d'application analogue au Fonds des Accidents du Travail pour les victimes qui rechutent en incapacité temporaire totale après le délai de révision (accidents du travail avant le 1er janvier 1988).

En ce qui concerne l'article 62 *quinquies*, dans le cadre de la politique gouvernementale qui entre autres veut offrir aux victimes d'un accident du travail plus de perspective en matière de réintégration dans la vie professionnelle, une adaptation des dispositions légales s'impose concernant le règlement d'indemnisation de l'incapacité temporaire partielle.

Il est apparu en effet que la procédure de remise au travail, prévue à l'article 23 actuel de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail n'est que fort peu appliquée.

Les raisons en sont entre autres la procédure complexe, telle qu'elle est développée dans l'arrêté d'exécution du 19 octobre 1993, ainsi que le risque de retirer aux victimes, moyennant un avis de reprise du travail, le droit aux indemnités d'incapacité temporaire, avant d'être déclarées guéries sans séquelle ou avant que leur incapacité de travail ne soit devenue permanente.

Le régime d'indemnisation actuel pour l'incapacité temporaire comporte en outre une série d'anomalies qui génèrent des traitements inégaux entre les victimes, qui ne peuvent être justifiés par aucun fondement logique.

Le nouveau texte de l'article 23 de la loi sur les accidents du travail qui est proposé, pose comme point de départ le fait que la victime a droit pendant toute la période d'incapacité temporaire à des indemnités pour incapacité temporaire totale aussi longtemps qu'aucune offre concrète de remise au travail n'est faite, dont le Roi fixe les conditions et les modalités.

Ces indemnités sont également dues pendant toutes les périodes nécessaires pour l'acquisition, la mise en service, la réparation et l'entretien des prothèses et des appareils orthopédiques et le suivi des mesures de rétablissement de la capacité de travail pour lesquelles l'entreprise d'assurance a marqué son accord.

Il peut en effet par exemple être nécessaire que l'employeur doive mettre en place des adaptations de poste de travail ou des réorganisations de répartitions des tâches, avant que la victime ne puisse effectivement reprendre le travail.

Bien que l'entreprise d'assurances ne soit pas tenue de prendre en charge ces frais, celle-ci doit néanmoins supporter la charge des indemnités d'incapacité temporaire totale, pour autant qu'elle reconnaisse la nécessité de ces mesures de réadaptation.

Si la victime en incapacité temporaire partielle est remise au travail par son employeur ou chez un autre employeur, elle peut au moins prétendre à une indemnité qui est égale à la différence entre les indemnités pour incapacité temporaire totale et le salaire gagné lors de la remise au travail.

De bepalingen van dit artikel en van het vorige artikel zijn van overeenkomstige toepassing op het Fonds voor Arbeidsongevallen voor de getroffenene die na de herzieningstermijn hervallen in tijdelijke arbeidsongeschiktheid (arbeidsongevallen vóór 1 januari 1988).

Wat artikel 62 *quinquies* betreft, dringt zich in het kader van het regeringsbeleid dat onder meer de slachtoffers van een arbeidsongeval meer uitzicht wil bieden op reïntegratie in het beroepsleven, een bijsturing op van de wettelijke bepalingen omtrent de vergoedingsregeling voor de gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

Het blijkt immers dat de wedertewerkstellingsprocedure, voorzien bij het huidig artikel 23 van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 weinig toepassing vindt.

Redenen hiervoor zijn onder meer de vrij omslachtige procedure, zoals die is uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit van 19 oktober 1993, alsmede het gevaar dat getroffenene middels een bericht van werkhervatting het recht op vergoedingen voor tijdelijke arbeidsongeschiktheid wordt ontnomen, vooraleer ze werden genezen verklaard zonder blijvende arbeidsongeschiktheid of hun arbeidsongeschiktheid blijvend is geworden.

Het huidig vergoedingsregime voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid bevat bovendien een aantal anomalieën die ongelijke behandelingen tussen de slachtoffers creëren, die op geen enkele logische grond kunnen worden verantwoord.

De nieuw voorgestelde tekst van het artikel 23 van de Arbeidsongevallenwet stelt als uitgangspunt dat de getroffenene gedurende de hele periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid recht heeft op de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid zolang hem geen concreet aanbod van wedertewerking is gedaan, waarvan de Koning de voorwaarden en modaliteiten bepaalt.

Deze vergoedingen zijn eveneens verschuldigd gedurende alle periodes nodig voor de aanschaf, de ingebruikneming, het herstel en het onderhoud van de prothesen en orthopedische toestellen en het volgen van maatregelen voor het herstel van de arbeidsgeschiktheid, waaraan de verzekeringsonderneming haar akkoord heeft verleend.

Het kan inderdaad bijvoorbeeld nodig zijn dat de werkgever arbeidspostaanpassingen of reorganisaties van de taakverdelingen moet doorvoeren, vooraleer de getroffenene effectief het werk kan hernemen.

Hoewel de verzekeringsonderneming er niet toe gehouden is de kosten hiervan ten laste te nemen, dient zij nochtans wel de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid te dragen, voor zover ze de noodzakelijkheid van deze herstelmaatregelen erkent.

Indien de getroffenene in gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid door zijn werkgever of een andere werkgever wordt weder tewerkgesteld, kan hij minstens aanspraak maken op een vergoeding die gelijk is aan het verschil tussen de vergoedingen voor volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid en het loon verdiend ingevolge de wedertewerking.

La victime bénéficie donc au moins de la garantie du maintien de son niveau de vie à chaque remise au travail. Mais en outre, délégation est conférée au Roi d'augmenter ces indemnités sous les conditions qu'il détermine, de sorte qu'une marge soit créée pour une progression du revenu global de la victime en cas d'accroissement de la reprise du travail.

L'habilitation qui est donnée au Roi, doit permettre de répondre de manière souple aux attentes qui sont formulées sur le terrain en la matière et traduites sous forme d'avis du comité de gestion du Fonds des Accidents du Travail.

La disposition actuellement en vigueur semble en effet trop rigide pour pouvoir répondre de manière efficace aux attentes justifiées des victimes d'un accident du travail, qui font souvent des efforts considérables et difficiles pour redevenir progressivement actifs dans la société.

Afin de mettre fin à la jurisprudence quelquefois divergente, délégation est conférée au Roi pour fixer plus précisément quelles indemnités restent dues dans les cas où la remise au travail est suspendue ou arrêtée en dehors de la volonté de la victime.

Le Roi prendra en compte des critères déjà développés dans la jurisprudence, tel que la priorité d'une obligation de maintien de paiement pendant la suspension, et en même temps veillera à une approche coordonnée avec d'autres régimes de sécurité sociale qui interviennent éventuellement dans la perte de salaire.

En cas de refus ou d'arrêt sans motif valable d'une offre concrète de remise au travail, de réadaptation ou de recyclage, qui satisfait à toutes les exigences de fond et de forme à fixer par le Roi, la victime a droit aux indemnités calculées suivant son degré d'incapacité temporaire partielle.

Les dispositions relatives à la procédure à suivre en cas de remise au travail, telles que celles fixées dans le texte actuel de l'article 23 de la loi sur les accidents du travail du 10 avril 1971 et dans l'arrêté royal du 19 octobre 1993 pris en exécution de l'article 23, 1er alinéa de la loi sur les accidents du travail du 10 avril 1971, qui sont peu appliquées en pratique peuvent être abrogées, puisqu'elles ne sont plus désormais en adéquation avec la loi du Bien être des travailleurs et ses arrêtés d'exécution et que des garanties efficaces pour la protection juridique de la victime sont inscrites dans l'arrêté royal du 28 mai 2003 relatif à la surveillance de la santé des travailleurs.

L'article 62*sexies* met le texte de l'article 25, alinéa 2, en concordance avec le nouvel article 32*bis* de la même loi. De cette façon, un système plus cohérent est mis sur pied, dans lequel l'entreprise d'assurances, exclusivement au cours de la période précédant la date de consolidation constatée dans le règlement définitif de l'accident, prend en charge tant les frais de la réadaptation professionnelle que la perte de salaire de la victime qui est dans l'impossibilité de reprendre le travail

De getroffenene geniet aldus minstens de waarborg van het behoud van zijn inkomensniveau bij elke wedertewerkstelling. Maar daarenboven wordt aan de Koning delegatie verleend om deze vergoedingen te verhogen onder de voorwaarden die Hij bepaalt, zodat ruimte wordt gecreëerd voor een progressie van het globaal inkomen van getroffenene bij een toename van diens wedertewerkstelling.

De machtiging die wordt toegekend aan de Koning, moet toelaten om soepel te kunnen inspelen op de verwachtingen die ter zake op het terrein worden geformuleerd en in adviezen van het beheerscomité van het Fonds voor Arbeidsongevallen worden vertaald.

De thans geldende wettelijke bepaling lijkt inderdaad te rigide om op een afdoende wijze de gerechtvaardigde verwachtingen te kunnen beantwoorden van de slachtoffers van een arbeidsongeval, die dikwijls vele en moeilijke inspanningen doen om op een progressieve wijze opnieuw actief te zijn in de maatschappij.

Teneinde een einde te stellen aan soms uiteenlopende rechtspraak, wordt aan de Koning delegatie verleend om nader te bepalen welke vergoedingen verschuldigd blijven in de gevallen waarin de wedertewerkstelling buiten de wil om van de getroffenene wordt geschorst of stopgezet.

De Koning zal hierbij criteria die reeds in de rechtspraak zijn ontwikkeld in rekening brengen, zoals de voorrang van een loondoorbetalingsplicht tijdens de schorsing, en tevens waken over een gecoördineerde aanpak met andere socialezekerheidsregelingen die gebeurlijk in het loonverlies tussenkomen.

Bij afwijzing of stopzetting door getroffenene zonder geldige reden van een concreet wedertewerkstellings-, revalidatie- of herscholingsaanbod, dat aan alle door de Koning te bepalen grond- en formele vereisten voldoet, heeft de getroffenene recht op de vergoedingen, berekend volgens zijn graad van gedeeltelijke tijdelijke arbeidsongeschiktheid.

De in de praktijk nauwelijks toegepaste bepalingen omtrent de te volgen procedure bij wedertewerkstelling, zoals die thans in de huidige tekst van artikel 23 van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 en in het koninklijk besluit van 19 oktober 1993 tot uitvoering van artikel 23, eerste lid, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 zijn bepaald, kunnen worden opgeheven, vermits ze niet langer in overeenstemming zijn met de Welzijnswet werknemers en de uitvoeringsbesluiten daarvan en er thans afdoende waarborgen voor de rechtsbescherming van de getroffenene zijn ingeschreven in het koninklijk besluit van 28 mei 2003 betreffende het gezondheids-toezicht op de werknemers.

Artikel 62*sexies* brengt de tekst van artikel 25, tweede lid, van de Arbeidsongevallenwet in overeenstemming met het nieuwe artikel 32*bis* van dezelfde wet. Aldus wordt een meer coherente regeling tot stand gebracht, waarbij de verzekeringsonderneming, uitsluitend in de periode voorafgaand aan de datum van de consolidatie vastgesteld in de definitieve regeling van het arbeidsongeval, zowel de kosten van professionele revalidatie als het loonverlies ten laste neemt van de ge-

du fait qu'elle doit suivre les mesures de réadaptation professionnelle. De plus, une correction est apportée au texte français pour le mettre en concordance avec le texte néerlandais.

L'article 62*septies* a pour objet une pure adaptation législative qui est la suite de l'introduction de nouveaux frais mis à charge des entreprises d'assurances par l'article 32*bis* de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail nouvellement proposé.

L'article 62*octies* crée le fondement juridique nécessaire à la prise en charge par l'entreprise d'assurance des frais de réadaptation professionnelle et de recyclage qui sont nécessaires à la réinsertion professionnelle de la victime.

On se rapproche ainsi d'une couverture de frais existante dans le système de l'assurance maladie.

Dans le cadre d'un élargissement progressif et systématique de la politique de réparation, le Roi peut définir des mesures qui sont prises en considération pour le financement sur la base de ce nouveau fondement juridique, ainsi que le tarif de remboursement.

Il va de soi qu'un accord préalable, aussi bien de la victime que de l'entreprise d'assurances, sera exigé pour chaque mesure puisque la collaboration de toutes les parties concernées est une condition sine qua non d'une action de réadaptation réussie.

C'est l'entreprise d'assurances, qui est la mieux à même de suivre au plus près la victime dans la phase de règlement initiale de l'accident du travail, qui interviendra dans la prise en charge des frais de réadaptation professionnelle et de recyclage. Elle prend ces frais en charge pour lesquels elle a marqué son accord, dans le cadre des programmes entamés avant que l'intéressé ne soit guéri sans séquelle permanente ou avant que l'incapacité présente le caractère de la permanence.

L'article 62*novies* vise à appliquer le règlement du tiers payant pour les frais encourus pour les mesures de réadaptation professionnelle et de recyclage, pour lesquels la victime et l'entreprise d'assurances ont donné préalablement leur accord.

L'article 62*decies* a pour objet la prise en charge des frais de réadaptation professionnelle et de recyclage d'un marin victime d'un accident du travail par le Fonds des Accidents du Travail, sans préjudice des obligations éventuelles à cet égard de l'armateur conformément à la législation portant réglementation du contrat d'engagement maritime.

Il faut remarquer que les dossiers de remise au travail seront suivis, dans le secteur des accidents du travail. Il ne faut cependant pas de disposition légale à cet effet.

Dans le secteur des accidents du travail, il est garanti que l'effort livré par la victime afin de reprendre le travail n'a pas d'impact négatif sur la fixation du degré d'incapacité définitive

troffene die het werk niet kan hervatten wegens het volgen van de maatregelen van zijn professionele revalidatie. Verder wordt een tekstcorrectie aan de Franse tekst aangebracht om hem in overeenstemming te brengen met de Nederlandstalige versie.

Artikel 62*septies* beoogt een louter legistische aanpassing die het gevolg is van de invoeging van nieuwe kosten ten laste van de verzekeringsondernemingen en van het Fonds door het nieuw voorgestelde artikel 32*bis* van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Artikel 62*octies* creëert de benodigde juridische grondslag voor de tenlasteneming door de verzekeringsonderneming en het Fonds voor Arbeidsongevallen van de kosten van professionele revalidatie en herscholing die noodzakelijk zijn voor de beroepsherinschakeling van de getroffen.

Aldus wordt aangesloten bij een reeds in het stelsel van de ziekteverzekering bestaande kostendekking.

In het kader van een geleidelijke, maar systematische uitbreiding van het herstelbeleid kan de Koning de maatregelen bepalen die voor financiering op basis van deze nieuwe rechtsgrond in aanmerking komen, alsmede het tarief van terugbetaling.

Evenwel zal steeds een voorafgaand akkoord van zowel de getroffen als de verzekeringsonderneming of het Fonds voor Arbeidsongevallen met elke maatregel vereist zijn, vermits de medewerking van alle betrokken partijen een conditio sine qua non van een succesvolle herstelactie is.

Het is dus de verzekeringsonderneming die de getroffen het dichtst kan opvolgen in de initiële regelingsfase van het arbeidsongeval, die zal instaan voor het dragen van de kosten van professionele revalidatie en herscholing. Zij neemt deze kosten ten laste waaromtrent zij een akkoord heeft verleend en waarvan de programma's zijn aangevat vóórdat de betrokkene genezen is verklaard zonder blijvende arbeidsongeschiktheid of vóórdat de ongeschiktheid een bestendig karakter vertoont.

Artikel 62*novies* beoogt de derdebetalersregeling toe te passen voor de kosten van professionele revalidatie en herscholing, waarvoor de getroffen en de verzekeringsonderneming of het Fonds voor Arbeidsongevallen voorafgaandelijk hun akkoord hebben verleend.

Artikel 62*decies* beoogt de tenlasteneming van de kosten van professionele revalidatie en herscholing van een door arbeidsongeval getroffen zeeman door het Fonds voor Arbeidsongevallen, onafgezien van eventuele verplichtingen van de reder desbetreffend overeenkomstig de wetgeving op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.

Er weze opgemerkt dat in de sector van de arbeidsongevallen de hertewerkstellings-dossiers zullen worden opgevolgd. Hiervoor is geen wettelijke bepaling nodig.

In de arbeidsongevallensector wordt de garantie gegeven dat de inspanning die het slachtoffer doet om het werk te hervatten, geen negatieve invloed heeft op de vaststelling van de

de travail. Vu le caractère spécifique du secteur, on a choisi de faire appel au sein du Fonds des accidents du travail notamment à des inspecteurs médecins pour assurer la médiation entre la victime et l'entreprise d'assurances si la victime juge que l'entreprise d'assurances formule une proposition d'incapacité définitive de travail sur des bases non-pertinentes.

N° 15 DU GOUVERNEMENT

Art. 62undecies (nouveau)

Dans le chapitre IIbis précité, insérer une section 3, contenant un article 62undecies, rédigée comme suit:

«Section 3: modifications des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles coordonnées le 3 juin 1970

Art. 62undecies. — L'article 34 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles coordonnées le 3 juin 1970, remplacé par l'arrêté royal n° 133 du 30 décembre 1982, est remplacé par les dispositions suivantes:

«Lorsque la maladie a entraîné une incapacité de travail temporaire et totale, la victime a droit à partir du jour qui suit celui du début de l'incapacité de travail à une indemnité journalière égale à 90 p.c. de la rémunération quotidienne moyenne.

Dans le cas où l'incapacité temporaire est ou devient partielle, sur proposition de la victime ou de la personne qu'elle habilite à cet effet, le médecin du Fonds peut demander à l'employeur d'examiner la possibilité d'une remise au travail, soit dans la profession que la victime exerçait avant le début de l'incapacité, soit dans une profession appropriée qui peut lui être confiée à titre provisoire. La remise au travail ne peut avoir lieu qu'après avis favorable du conseiller en prévention-médecin du travail lorsque cet avis est prescrit par le Code sur le bien-être au travail ou lorsque la victime s'estime inapte à reprendre le travail.

Lorsque la remise partielle au travail est effective, l'indemnité pour l'incapacité temporaire est proportionnelle au degré d'incapacité qui subsiste.

Lorsque la maladie a entraîné une incapacité temporaire de travail totale ou partielle, la victime a droit aux

grad van definitieve arbeidsongeschiktheid. Gelet op de specificiteit van de sector, wordt er voor gekozen om binnen het Fonds voor arbeidsongevallen geneesheren-inspecteurs in te schakelen om te bemiddelen tussen het slachtoffer en de verzekeringsonderneming indien het slachtoffer van oordeel is dat de verzekeringsonderneming op niet pertinente gronden een voorstel van definitieve arbeidsongeschiktheid formuleert.

Nr. 15 VAN DE REGERING

Art. 62undecies (nieuw)

In voornoemd hoofdstuk IIbis, een afdeling 3 invoegen, houdende artikel 62undecies, luidend als volgt:

«Afdeling 3: wijzigingen van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970

Art. 62undecies. — Het artikel 34 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, vervangen door het koninklijk besluit nr. 133 van 30 december 1982, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

«Wanneer de ziekte een tijdelijke en algehele arbeidsongeschiktheid veroorzaakt, heeft de getroffene, vanaf de dag die volgt op het begin van die arbeidsongeschiktheid, recht op een dagelijkse vergoeding gelijk aan 90 pct van het gemiddelde dagbedrag.

Ingeval dat de tijdelijke ongeschiktheid gedeeltelijk is of wordt, kan de geneesheer van het Fonds, op voorstel van de getroffene of van de persoon die hij daartoe machtigt, aan de werkgever vragen de mogelijkheid van een wedertewerkstelling te onderzoeken, hetzij in het beroep dat de getroffene uitoefende, hetzij in een passend beroep dat voorlopig aan de getroffene kan worden opgedragen. De wedertewerkstelling kan slechts gebeuren na een gunstig advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer wanneer dit advies voorgeschreven wordt door het wetboek over het welzijn op het werk of wanneer de getroffene zichzelf niet geschikt acht om het werk te hervatten.

Wanneer de gedeeltelijke wedertewerkstelling effectief is, is de vergoeding voor de tijdelijke ongeschiktheid proportioneel met de graad van ongeschiktheid die nog bestaat.

Ingeval de ziekte een tijdelijke volledige of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid veroorzaakt, heeft de getrof-

indemnités prévues aux alinéas précédents à condition que l'incapacité temporaire dure 15 jours au moins.

L'indemnité attribuée en cas d'incapacité de travail temporaire totale ou partielle ne peut prendre cours au plus tôt que 365 jours avant la date de la demande. ».

N° 16 DU GOUVERNEMENT

Art. 62duodecies (nouveau)

Dans la section 3 précitée, insérer un article 62duodecies, rédigé comme suit:

«Art. 62duodecies. — Dans les mêmes lois coordonnées est inséré un article 42bis, rédigé comme suit:

«Art. 42bis. — Dans le cadre d'un programme de réinsertion professionnelle tel que visé dans le chapitre IIbis de la loi portant des dispositions diverses en matière de maladies professionnelles et d'accidents du travail et en matière de réinsertion professionnelle, lorsqu'une victime introduit une demande de reprise du travail, celle-ci fait l'objet d'un enregistrement et d'un suivi selon les modalités fixées par le Roi, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Une réinsertion professionnelle telle que visée dans le chapitre IIbis de la loi portant des dispositions diverses en matière de maladies professionnelles et d'accidents du travail et en matière de réinsertion professionnelle ne peut pas influencer la fixation du degré d'incapacité permanente de travail. ».

JUSTIFICATION

En ce qui concerne l'article 62undecies, les lois coordonnées relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles ont fait référence jusqu'à présent aux articles 22 et 23 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail organisant l'indemnisation de l'incapacité temporaire de travail partielle ou totale. Les modifications apportées par le présent projet de loi à ces deux articles en matière d'accidents du travail ne permettent plus une simple référence pour le règlement de cette matière.

En effet, la procédure de la réinsertion professionnelle d'une victime d'un accident du travail en incapacité temporaire de travail ne peut s'appliquer telle quelle à une victime de maladie professionnelle.

L'incapacité temporaire en cas de maladie professionnelle est le plus souvent totale plutôt que partielle.

fene recht op de vergoedingen voorzien in de voorgaande leden op voorwaarde dat de tijdelijke ongeschiktheid ten minste 15 dagen duurt.

De vergoeding, toegekend omwille van volledige of gedeeltelijke tijdelijke ongeschiktheid kan ten vroegste 365 dagen voor de datum van de aanvraag ingaan. ».

Nr. 16 VAN DE REGERING

Art. 62duodecies (nieuw)

In voornoemde afdeling 3, een artikel 62duodecies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62duodecies. — In dezelfde gecoördineerde wetten wordt een artikel 42bis ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 42bis. — Wanneer een slachtoffer in het kader van een beroepsherinschakelingsprogramma zoals bedoeld in hoofdstuk IIbis van de wet houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling een hertewerkstellingsaanvraag indient, is deze het voorwerp van een registratie en een opvolging volgens de regels bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Een beroepsherinschakeling zoals bedoeld in hoofdstuk IIbis van de wet houdende diverse bepalingen inzake beroepsziekten en arbeidsongevallen en inzake beroepsherinschakeling, mag geen invloed hebben op de vaststelling van de graad van blijvende arbeidsongeschiktheid».

VERANTWOORDING

Wat artikel 62undecies betreft, hebben de gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten tot nu toe verwezen naar de artikelen 22 en 23 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 die de schadeloosstelling regelt van de tijdelijke gedeeltelijke of volledige arbeidsongeschiktheid. De wijzigingen die door het voorliggende wetsontwerp aan deze twee artikelen van de arbeidsongevallenwet werden aangebracht, laten geen eenvoudige verwijzing meer toe om deze materie te regelen.

Inderdaad, de procedure van de beroepsherinschakeling van een slachtoffer van een arbeidsongeval dat tijdelijk gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, kan als dusdanig niet toegepast worden op een slachtoffer van een beroepsziekte.

De tijdelijke ongeschiktheid ingeval van een beroepsziekte is meestal volledig, eerder dan gedeeltelijk.

Il importe ici de signaler que la victime d'une maladie professionnelle se trouve le plus souvent dans une situation totalement différente de la victime d'un accident du travail. Dans la plupart des cas, la victime devra être retirée du milieu professionnel dans lequel elle était employée et une nouvelle formation s'imposera. Le public cible est donc différent.

L'essentiel de la réinsertion dans le cadre des maladies professionnelles se résoudra par le biais d'un arrêté royal relatif à la proposition de cessation de travail à faire aux personnes atteintes ou menacées par une maladie professionnelle, qui détermine les critères en matière d'intervention du Fonds des Maladies Professionnelles dans les frais de réadaptation et donne à ce dernier la responsabilité de veiller à ce que l'intéressé n'exerce pas au terme de la formation ou de la réadaptation professionnelle envisagée une profession l'exposant de nouveau au risque dont on voulait précisément l'écartier.

Pour ce qui concerne l'indemnisation, vu les différences par rapport au secteur des accidents du travail (public cible, durée de l'incapacité temporaire limitée, système de financement, ...) un système différent de celui applicable en accident du travail a été choisi, plus adapté à la situation.

Par le biais des délégations accordées au Roi dans les dispositions générales du présent chapitre, les méthodes d'indemnisations pourront être affinées et uniformisées dans la mesure du possible, tout en respectant les spécificités propres aux trois secteurs visés dans le présent projet.

Il se peut cependant que le médecin du Fonds estime qu'une remise partielle au travail est possible ; en ce cas, il peut prendre contact avec l'employeur, en précisant si les conditions de travail doivent être différentes ou si la victime peut reprendre le travail presté antérieurement.

L'employeur prendra une décision en accord avec le conseiller en prévention-médecin du travail.

Lorsqu'il y a reprise partielle du travail, l'indemnité d'incapacité temporaire de travail est proportionnelle à l'incapacité restante.

Si un éloignement complet du risque professionnel est indiqué, les articles 37 et 38 des lois coordonnées relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles s'appliquent.

Le premier alinéa de l'article 62*duodecies* permet d'organiser au sein du Fonds des maladies professionnelles un suivi individuel des dossiers de remise au travail afin de permettre ultérieurement la présentation de rapports globaux sur les résultats des efforts de réinsertion professionnelle.

Le 2ème alinéa permet de garantir au travailleur que son effort de reprendre le travail n'aura pas d'influence négative sur la fixation de son degré d'invalidité et, par conséquent, sur le montant de ses indemnités d'incapacité permanente de travail.

Het is belangrijk hier te vermelden dat het slachtoffer van een beroepsziekte zich meestal in een situatie bevindt die totaal anders is dan die van het slachtoffer van een arbeidsongeval. In de meeste gevallen zal het slachtoffer uit het beroepsmilieu waar het was tewerkgesteld, worden verwijderd en dringt een nieuwe vorming zich op. De doelgroep is dus verschillend.

Het essentiële van de herinschakeling in het kader van de beroepsziekten zal worden opgelost door middel van een koninklijk besluit betreffende het voorstel tot stopzetting van de arbeid gericht tot personen die door een beroepsziekte aangetast of bedreigd zijn, dat de criteria voor de tussenkomst van het Fonds voor BeroepsZiekten bevat in de kosten voor herscholing en aan dit laatste de verantwoordelijkheid geeft er over te waken dat de betrokkene bij zijn vorming of beroepsherscholing geen beroep leert dat hem opnieuw aan het risico zou blootstellen waar men hen juist uit wilde verwijderen.

Wat de schadeloosstelling betreft, gelet op de verschillen met de sector van de arbeidsongevallen (doelgroep, beperkte tijdelijke ongeschiktheid, financiering van het systeem, ...), is voor een ander systeem gekozen dan dat voor arbeidsongevallen, één meer aangepast aan de specifieke situatie.

Door middel van de delegaties aan de Koning in de algemene bepalingen van voorliggend hoofdstuk, kunnen de vergoedingsmethodes verfijnd en geuniformiseerd worden in de mate van het mogelijke, terwijl de specifieke eigenschappen van de 3 sectoren die door dit project geïdentificeerd worden, kunnen gerespecteerd blijven.

Het gebeurt dat de geneesheer van het Fonds van mening is dat een gedeeltelijke wedertewerkstelling mogelijk is; in dat geval kan hij contact opnemen met de werkgever om te signaleren of de werkomstandigheden moeten aangepast worden of dat het slachtoffer zijn oorspronkelijke activiteit mag hervatten.

De werkgever zal een beslissing nemen in akkoord met de preventieadviseur- arbeidsgeneesheer.

Bij gedeeltelijke werkhervatting is de vergoeding voor de tijdelijke arbeidsongeschiktheid proportioneel met de nog resterende ongeschiktheid.

Indien een volledige verwijdering uit het beroepsrisico aangewezen is, zijn de artikels 37 en 38 van de gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten van toepassing.

Het eerste lid van artikel 62*duodecies* laat toe om binnen het Fonds voor de beroepsziekten een individuele opvolging te organiseren van de hertewerkstellingsdossiers om het later mogelijk te maken om globale verslagen voor te leggen over de resultaten van de beroepsherschakelingsinspanningen.

Het tweede lid van dit artikel laat toe om de werknemer te garanderen dat zijn inspanning om het werk te hervatten geen negatieve invloed zal hebben op de vaststelling van zijn graad van invaliditeit en, bijgevolg, op het bedrag van zijn vergoedingen wegens blijvende arbeidsongeschiktheid.

N° 17 DU GOUVERNEMENT

Art. 62terdecies (nouveau)

Dans le chapitre IIbis précité, insérer une section 4, contenant l'article 62terdecies, rédigée comme suit:

«Section 4: modifications de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994

Art. 62terdecies. — Dans l'article 22, point 6°, de la loi coordonnée, remplacé par la loi du 25 janvier 1999, les mots «établissements de rééducation fonctionnelle et de réadaptation professionnelle» sont remplacés par les mots «établissements de rééducation fonctionnelle».».

N° 18 DU GOUVERNEMENT

Art. 62quaterdecies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62quaterdecies, rédigé comme suit:

«Art. 62quaterdecies. — A l'article 23 de la même loi coordonnée sont apportées les modifications suivantes:

1° au § 1er, alinéa 1er, modifié par la loi du 25 janvier 1999, les mots «et professionnelle» sont supprimés;

2° au § 1er, alinéa 2, inséré par la loi du 24 décembre 1999, les mots «et professionnelle» sont supprimés;

3° le § 2, alinéa 3, est abrogé ;

4° au § 3, modifié par l'arrêté royal du 25 avril 1997 et la loi du 25 janvier 1999, les mots «établissements de rééducation fonctionnelle et professionnelle» sont remplacés par les mots «établissements de rééducation fonctionnelle».».

Nr. 17 VAN DE REGERING

Art. 62terdecies (nieuw)

In voornoemd hoofdstuk IIbis, een afdeling 4 invoegen, houdende artikel 62terdecies, luidend als volgt:

«Afdeling 4: wijzigingen van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Art. 62terdecies. — In artikel 22, punt 6°, van dezelfde gecoördineerde wet vervangen door de wet van 25 januari 1999, worden de woorden «revalidatie- en herscholingsinrichtingen» vervangen door de woorden «revalidatie-inrichtingen».».

Nr. 18 VAN DE REGERING

Art. 62 quaterdecies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62quaterdecies invoegen, luidende:

«Art. 62quaterdecies. — In artikel 23 van dezelfde gecoördineerde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, eerste lid, gewijzigd bij de wet van 25 januari 1999, worden de woorden «en herscholing» geschrapt;

2° in § 1, tweede lid, ingevoegd bij de wet van 24 december 1999, worden de woorden «en herscholing» geschrapt;

3° § 2, derde lid, wordt opgeheven;

4° in § 3, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997 en de wet van 25 januari 1999, worden de woorden «revalidatie- en herscholingsinrichtingen» vervangen door de woorden «revalidatie-inrichtingen».».

N° 19 DU GOUVERNEMENT

Art. 62quinquiesdecies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62quinquiesdecies, rédigé comme suit:

«Art. 62quinquiesdecies. — A l'article 34 de la loi coordonnée sont apportées les modifications suivantes:

1° le point 8° est abrogé;

2° au point 10°, alinéa 1er, modifié par la loi du 12 août 2000, les mots «prestations de rééducation fonctionnelle et professionnelle» sont remplacés par les mots «prestations de rééducation fonctionnelle».

N° 20 DU GOUVERNEMENT

Art. 62sexiesdecies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62sexies decies, rédigé comme suit:

«Art. 62sexiesdecies. — A l'article 82, alinéa 1er, 3°, de la même loi coordonnée, les mots «ou professionnelle» sont supprimés.».

N° 21 DU GOUVERNEMENT

Art. 62septiesdecies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62septies decies, rédigé comme suit:

«Art. 62septiesdecies. — L'article 100, § 1er, alinéa 2, de la même loi coordonnée, est complété comme suit:

«Le Roi détermine les conditions ainsi que le délai dans lesquels l'incapacité de travail est réévaluée après un processus de réadaptation professionnelle.».

Nr. 19 VAN DE REGERING

Art. 62quinquiesdecies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62quinquiesdecies invoegend, luidend als volgt:

«Art. 62quinquiesdecies. — In artikel 34 van de gecoördineerde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 8° wordt opgeheven;

2° in het eerste lid van punt 10°, gewijzigd bij de wet van 12 augustus 2000, worden de woorden «revalidatie- en herscholingsverstrekkingen» vervangen door de woorden «revalidatieverstrekkingen».

Nr. 20 VAN DE REGERING

Art. 62sexiesdecies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62sexies decies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62sexiesdecies. — In artikel 82, eerste lid, 3°, van dezelfde gecoördineerde wet worden de woorden «of herscholing» geschrapt.».

Nr. 21 VAN DE REGERING

Art. 62septiesdecies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62septies decies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62septiesdecies. — Artikel 100, § 1, tweede lid, van dezelfde gecoördineerde wet wordt aangevuld als volgt:

«De Koning bepaalt de voorwaarden en de termijn binnen dewelke de arbeidsongeschiktheid opnieuw geëvalueerd wordt na een programma van beroepsherscholing.».

N° 22 DU GOUVERNEMENT

Art. 62duodevicies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62duodevicies, rédigé comme suit:

«Art. 62duodevicies. — *L'article 106 de la même loi coordonnée est remplacé par la disposition suivante:*

«*Le Roi détermine les conditions dans lesquelles des avantages financiers peuvent être accordés au titulaire qui a achevé un programme de réadaptation professionnelle ainsi que le montant de ces avantages.*». ».

N° 23 DU GOUVERNEMENT

Art. 62undevicies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62undevicies, rédigé comme suit:

«Art. 62undevicies. — *Une section Vbis, rédigée comme suit, est insérée dans le chapitre III contenu dans le titre IV de la loi coordonnée:*

«*Section Vbis Réadaptation professionnelle*

Art. 109bis. — *Le Conseil médical de l'invalidité a pour mission d'autoriser la prise en charge par l'assurance indemnités des programmes de réadaptation professionnelle en faveur des bénéficiaires de l'assurance indemnités. Les conditions suivant lesquelles cette mission peut être exercée par les médecins-conseil visés à l'article 153 sont déterminées par le Roi.*

Le Roi détermine les prestations de réadaptation professionnelle ainsi que les conditions et modalités de la prise en charge de ces programmes.

Le Roi détermine également les modalités de prise en charge des coûts relatifs à l'intégration effective du titulaire après un processus de réadaptation professionnelle.». ».

Nr. 22 VAN DE REGERING

Art. 62duodevicies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62duodevicies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62duodevicies. — *Artikel 106 van dezelfde gecoördineerde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:*

«*De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder financiële voordelen toegekend kunnen worden aan de gerechtigde die een programma van beroepsherscholing doorlopen heeft, evenals het bedrag van deze voordelen.*». ».

Nr. 23 VAN DE REGERING

Art. 62undevicies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62undevicies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62undevicies. — *Een afdeling Vbis, luidend als volgt, wordt ingevoegd in hoofdstuk III, onder titel IV van de gecoördineerde wet:*

«*Afdeling Vbis Beroepsherscholing*

Art. 109bis. — *De Geneeskundige raad voor invaliditeit heeft tot taak de tenlasteneming door de uitkeringsverzekering van de programma's inzake beroepsherscholing ten gunste van de rechthebbenden van de uitkeringsverzekering toe te staan. De voorwaarden volgens dewelke die taak kan worden uitgevoerd door de adviserend geneesheren bedoeld in artikel 153 worden bepaald door de Koning.*

De Koning bepaalt de prestaties inzake beroepsherscholing en de voorwaarden en modaliteiten van tenlasteneming van deze programma's.

De Koning bepaalt eveneens de modaliteiten van tenlasteneming van de kosten verbonden aan de effectieve integratie van de gerechtigde na een programma van beroepsherscholing.». ».

N° 24 DU GOUVERNEMENT

Art. 62vicies (nouveau)

Dans la section 4 précitée, insérer un article 62vicies, rédigé comme suit:

«Art. 62vicies. — Dans l'article 153 de la loi coordonnée, modifié par l'arrêté royal du 25 avril 1997 et par les lois des 20 décembre 1995, 22 août 2002 et 24 décembre 2002, un alinéa, rédigé comme suit, est inséré entre l'alinéa 2 et 3:

«Les médecins-conseils ont également pour mission de veiller à la réinsertion socio-professionnelle des titulaires en incapacité de travail. Ils prennent à cet effet toutes les mesures utiles et contactent, avec l'accord du titulaire, toute personne physique ou morale susceptible de contribuer à la réinsertion professionnelle de celui-ci. Le médecin-conseil participe au processus de réadaptation professionnelle, visé à l'article 109bis, dans les conditions définies par le Roi.»»

JUSTIFICATION

L'article 62terdecies modifie l'article 22 de la loi coordonnée qui définit les compétences du Comité de l'assurance soins de santé. La référence aux conventions que le Comité de l'assurance peut conclure avec des établissements de réadaptation professionnelle sur proposition du Collège des médecins-directeurs, est supprimée.

L'article 62quaterdecies modifie l'article 23 de la loi coordonnée qui définit les compétences du Collège des médecins-directeurs. La référence à la réadaptation professionnelle est supprimée.

L'article 62quinquiesdecies modifie l'article 34 de la loi coordonnée qui détermine les prestations de soins de santé en vue de supprimer les prestations nécessitées par la rééducation professionnelle ainsi que les frais de déplacement liés aux prestations de rééducation professionnelle.

L'article 62sexiesdecies modifie l'article 82 de la loi coordonnée qui définit les compétences du Conseil médical de l'invalidité. La mention que ledit Conseil signale au Collège susvisé les personnes susceptibles de bénéficier d'une rééducation professionnelle, est supprimée.

L'article 62septiesdecies complète l'article 100, § 1er, alinéa 2, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994. Si le titulaire a acquis une formation professionnelle, il est tenu compte de cette formation pour l'évaluation de son incapacité de travail. Le Roi déterminera les conditions et le délai dans lesquels

Nr. 24 VAN DE REGERING

Art. 62vicies (nieuw)

In voornoemde afdeling 4, een artikel 62vicies invoegen, luidend als volgt:

«Art. 62vicies. — In artikel 153 van de gecoördineerde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 april 1997 en bij de wetten van 20 december 1995, 22 augustus 2002 en 24 december 2002, wordt een lid, luidend als volgt, ingevoegd tussen het tweede en het derde lid:

«De adviserend geneesheren hebben eveneens tot taak toe te zien op de socio-professionele reïntegratie van de gerechtigden in arbeidsongeschiktheid. Hiertoe nemen zij alle nuttige maatregelen en contacteren zij, met het akkoord van de gerechtigde, elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die kan bijdragen tot de beroepsherinschakeling van de betrokkene. De adviserend geneesheer neemt deel aan het traject van beroepsherscholing, bedoeld in artikel 109bis, onder de voorwaarden bepaald door de Koning.»»

VERANTWOORDING

Artikel 62terdecies wijzigt artikel 22 van de gecoördineerde wet dat de bevoegdheden omschrijft van het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging. De verwijzing naar de overeenkomsten die het Verzekeringscomité kan afsluiten met herscholing-sinrichtingen (op voorstel van het College van geneesheren-directeurs) wordt geschrapt.

Artikel 62quaterdecies wijzigt artikel 23 van de gecoördineerde wet dat de bevoegdheden van het College van geneesheren-directeurs omschrijft. De verwijzingen naar de professionele herscholing worden geschrapt.

Artikel 62quinquiesdecies wijzigt artikel 34 van de gecoördineerde wet dat de geneeskundige verstrekkingen vaststelt. De wegens herscholing vereiste verstrekkingen, evenals de verplaatsingskosten die verband houden met de herscholingsverstrekkingen, worden geschrapt.

Artikel 62sexiesdecies wijzigt artikel 82 van de gecoördineerde wet dat de bevoegdheden van de Geneeskundige raad voor invaliditeit omschrijft. De verwijzing dat deze raad het voormelde College inlicht over personen die in aanmerking komen voor een beroepsherscholing, wordt geschrapt.

Artikel 62septiesdecies vult artikel 100, § 1, tweede lid, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 aan. Wanneer de gerechtigde een herscholing heeft gevolgd, wordt met die nieuwe opleiding rekening gehouden bij de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid. De Koning zal de voor-

cette réévaluation aura lieu après un processus de réadaptation professionnelle.

L'article 62*duodevicies* remplace l'article 106 de la même loi coordonnée. La disposition actuelle ne prévoit que la possibilité d'une sanction pour le titulaire qui refuse de suivre un programme de réadaptation professionnelle : cette disposition est donc supprimée. Le Roi pourra dorénavant déterminer les conditions dans lesquelles des avantages financiers peuvent être accordés au titulaire qui a achevé un programme de réadaptation professionnelle, ainsi que le montant de ces avantages.

L'article 62*undevicies* insère une nouvelle section *Vbis* dans le Chapitre III (Des prestations) du titre IV (Assurance indemnités) de la loi coordonnée et définit les compétences du Conseil médical de l'invalidité en matière de réadaptation professionnelle. Le Roi détermine de manière plus précise les prestations, ainsi que les conditions et modalités de prise en charge de ces programmes. Le Roi peut d'ailleurs déterminer les conditions dans lesquelles cette mission peut être exercée par le médecin-conseil de l'organisme assureur. Le Roi détermine également les modalités de prise en charge des coûts relatifs à l'intégration effective du titulaire après un processus de réadaptation professionnelle.

L'article 62*vicies* modifie l'article 153 de la loi coordonnée qui détermine les missions du médecin-conseil.

Le médecin-conseil doit veiller à la réinsertion socio-professionnelle du titulaire reconnu incapable de travailler. Pour ce faire, il pourra, moyennant l'accord de l'intéressé, prendre contact avec chaque instance ou personne qui peut contribuer à cette réinsertion. Cette mission s'inscrit dans le cadre des programmes de réadaptation que le Conseil médical de l'invalidité peut approuver (nouvelle mission transférée du Collège des médecins-directeurs à ce Conseil) dans les conditions déterminées par le Roi.

N° 25 DU GOUVERNEMENT

Art. 62*vicies semel* (nouveau)

Dans le chapitre II*bis* précité, insérer une section 5, contenant l'article 62*vicies semel*, rédigé comme suit:

«Section 5: dispositions finales

«Art. 62*vicies semel*. — Les habilitations conférées au Roi dans les articles 62*bis*, 62*octies*, 62*duodevicies* et 62*undevicies* expirent 2 ans après la publication de la présente loi.

Les arrêtés pris en vertu de ces habilitations cessent de produire leur effet s'ils n'ont pas été confirmés par la

waarden bepalen en de termijn waarbinnen deze herevaluatie zal gebeuren na een programma van beroepsherscholing.

Artikel 62*duodevicies* vervangt artikel 106 van dezelfde gecoördineerde wet. De huidige bepaling die enkel voorziet in de mogelijkheid van een sanctie wanneer de gerechtigde weigert een programma inzake beroepsherscholing te volgen, wordt opgeheven. De Koning zal voortaan voorwaarden kunnen bepalen waaronder financiële voordelen toegekend kunnen worden aan de gerechtigde die een programma van beroepsherscholing heeft doorlopen, en het bedrag van deze voordelen.

Artikel 62*undevicies* voegt een nieuwe afdeling *Vbis* in Hoofdstuk III (uitkeringen) van titel IV (uitkeringsverzekering) van de gecoördineerde wet en bepaalt de bevoegdheden van de Geneeskundige raad voor invaliditeit op het vlak van beroepsherscholing. De Koning bepaalt de precieze prestaties en de voorwaarden en modaliteiten voor de tenlasteneming van deze programma's. De Koning kan tevens de voorwaarden bepalen waaronder die taak uitgevoerd kan worden door de adviserend geneesheren van de verzekeringsinstelling. De Koning bepaalt eveneens de modaliteiten van tenlasteneming van de kosten verbonden aan de effectieve integratie van de gerechtigde na een programma van beroepsherscholing.

Artikel 62*vicies* wijzigt artikel 153 van de gecoördineerde wet dat de taken bepaalt van de adviserend geneesheer.

De adviserend geneesheer moet toezien op de socio-professionele reïntegratie van de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde. Hiertoe zal hij mits het akkoord van de betrokkene contact kunnen opnemen met elke instantie of persoon die kan bijdragen aan deze herinschakeling. Deze opdracht kadert in de programma's tot herscholing die de Geneeskundige raad voor invaliditeit (nieuwe opdracht die deze raad overneemt van het College van geneesheren-directeurs) kan goedkeuren onder de door de Koning te bepalen voorwaarden.

Nr. 25 VAN DE REGERING

Art. 62*vicies semel* (nieuw)

In vornoemd hoofdstuk II*bis*, een afdeling 5 invoegen, houdende artikel 62*vicies semel*, luidend als volgt:

«Afdeling 5: slotbepalingen

«Art. 62*vicies semel*. — De bevoegdheden toegekend aan de Koning in de artikelen 62*bis*, 62*octies*, 62*duodevicies* en 62*undevicies* van voorliggende wet verstrijken 2 jaar na de publicatie van voorliggende wet.

De besluiten die zijn genomen in uitvoering van deze bevoegdheidsverklaringen houden op uitwerking te heb-

loi dans les 12 mois de la date d'entrée en vigueur des articles 62bis, 62octies, 62duodevicies et 62undevicies de la présente loi .» .».

JUSTIFICATION

Par ailleurs, certaines délégations données au Roi portant sur des matières qui peuvent être rangées parmi l'exercice du droit à la sécurité sociale qui doit être garanti par la loi en vertu de l'article 23 de la Constitution, il est prévu que les arrêtés royaux pris sur cette base seront confirmés par loi, comme suite aux remarques du Conseil d'État sur certaines délégations au Roi qui sont trop larges.

N° 26 DU GOUVERNEMENT

Art. 63

Insérer un point 5, rédigé comme suit:

«5° du chapitre IIbis, dont chacune des sections entre en vigueur à une date fixée par le Roi par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. » .

JUSTIFICATION

Ce 5° permet au Roi de déterminer par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres la date d'entrée en vigueur des dispositions légales en matière de réinsertion professionnelle.

Le ministre des Affaires sociales,

Rudy DEMOTTE

Le ministre de l'Emploi,

Peter VANVELTHOVEN

ben indien ze niet bekrachtigd zijn bij de wet binnen de twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van de artikelen 62bis, 62octies, 62duodevicies en 62undevicies van voorliggende wet. » .».

VERANTWOORDING

Aangezien een aantal delegaties aan de Koning betrekking hebben op aangelegenheden die kunnen worden gerekend tot de uitoefening van het recht op sociale zekerheid dat krachtens artikel 23 van de Grondwet door de wet moet gewaarborgd worden, wordt voorzien dat de koninklijke besluiten op deze basis genomen door de wet zullen bekrachtigd worden, dit ten gevolge de opmerkingen van de Raad van State over bepaalde te ruime delegaties aan de Koning.

Nr. 26 VAN DE REGERING

Art. 63

Een punt 5 invoegen, luidend als volgt:

«5° van hoofdstuk IIbis waarvan elke afdeling in werking treedt op een datum bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. » .

VERANTWOORDING

Dit 5° laat de Koning de mogelijkheid om bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de datum van inwerkingtreding van de wettelijke bepalingen inzake beroepsherinschakeling te bepalen.

De minister van Sociale Zaken,

Rudy DEMOTTE

De minister van Werk,

Peter VANVELTHOVEN